

EERE-GALERIJ

VAN

DE MILITAIRE SPECTATOR

HELDENMOED VAN NEDERLANDERS IN DEN OORLOG

10-14 MEI 1940

4. DE HELDEN VAN KAZEMAT 65B

(foto Starink)

N. J. HEINTJES

In de Januari-aflevering van ons tijdschrift werd een beschrijving gegeven van de verdediging van kazemat 65 B nabij Boxmeer. Daarin werd medegedeeld, dat de zware mitrailleur na een langdurige artilleriebeschieting uiteindelijk werd vernield, waarna de bezetting de kazemat verliet.

Het is nadien gebleken, dat de geschiedenis van deze kazemat nog een vervolg heeft, dat waardig aanpast bij datgene, wat reeds bekend was.

(foto Pape)

C. PAPE

Zoals reeds in de voorafgaande studie over de gevechten bij Boxmeer en Sambeek werd vermeld (zie blz. 336), was kazemat 62 G ¹⁾ bezet door een zware mitrailleur, die in Zuidelijke richting moest vuren, doch daar geen doelen vond. De bezetting van deze kazemat en van de daarbij gelegen S.P.O. heeft de beschieting van kazemat 65 B dus voor haar oogen zien afspelen. Desondanks hebben 2 moedige soldaten, de zware mitraillisten A. N. J. Heintjes en C. Pape zich, toen kazemat 65 B zweeg, gemeld bij hun Sectiecommandant en hem gevraagd deze kazemat te mogen bezetten om de verdediging verder te voeren. Na verkregen toestemming trokken deze beide flinke kerels uit de rustige sfeer van kazemat 62 G door het geheel open terrein langs de Maas over 1500 meter naar 65 B. Zij zochten vrijwillig het gevaar op. Wat zij daarbij meemaakten, zullen wij hen met hun eigen woorden laten beschrijven.

Heintjes schrijft ter zake:

Ik heb, zoals U reeds bekend, op den morgen van den 10den Mei 1940 omstreeks 11 uur toestemming gevraagd, aan mijn Sectiecommandant, om kazemat 65 te mogen gaan bezetten, aangezien deze kazemat zweeg en de vijand daar een aanval deed.

Toestemming hiervoor heb ik toen verkregen, en ben hierop met Pape naar bedoelde kazemat 65 gegaan, welke op ongeveer 1½ km afstand van kazemat 62 gelegen is.

¹⁾ Verwezen wordt naar de kaarten, behorende bij de voorafgaande Studie over de gevechten bij Boxmeer en Sambeek.

Na ongeveer 200 meter in de richting van kazemat 65 geloopt te zijn, zijn wij beschoten, waarschijnlijk met een mitrailleur, daar de kogels vrij regelmatig om ons heen floten. Dit is op dien tocht nog verschillende malen gebeurd, doch door ons steeds vlug te verplaatsen, ontkwamen wij hieraan. Op ongeveer 300 meter afstand van kazemat 65 gekomen, viel er tamelijk snel artillerievuur om ons heen, hetwelk wij ontkwamen door, zoals ons geleerd was, in een granaattrechter te springen.

In een vuurpauze zijn wij hierop naar kazemat 65 gegaan, waarop wij hierin sprongen om te trachten den mitrailleur van bedoelde kazemat te gebruiken, hetwelk niet mogelijk bleek te zijn, daar de watermantel van dit wapen en de loop geheel vernield bleken.

Ik heb daarop een door mij daar ter plaatse gevonden karabijn en munitie gegrepen, waarop ik naast de kazemat gelegen de inmiddels overvarende Duitschers onder vuur nam, met merkbaar resultaat.

Na dit naar schatting 20 minuten te hebben volgehouden, bleek, dat de vijand reeds aan onze zijde van de Maas was, daar ik ze aan alle zijden om mij heen zag, waarna ik mij op herhaalde sommatie heb overgegeven.

P a p e geeft het volgende relaas:

In antwoord op Uw schrijven deel ik U mede, dat ik mij met dpl. soldaat Heintjes als vrijwilliger bij mijn sectiecommandant heb gemeld, waarna wij toestemming verkregen om naar kazemat 65 te gaan, daar die na hevige vuren sinds eenigen tijd zweeg. Nadat wij ons met eenige pakjes noodverband en een draadtang, benevens onzer verdere gevechtsbepakking op weg begeven hadden, moesten we al heel gauw de ons sinds maanden geleerde theorie van „looppas” en „dekken” in practijk brengen, daar er nog steeds op onzen marschweg gevuurd werd. Meer kruipend als loopend bereikten we echter zonder ongelukken kazemat 65, die verlaten bleek te zijn, hoewel er duidelijk de sporen van een hevigen strijd te zien waren, waarvan een menigte leeg patroonhulzen de stille getuigen waren.

De kazemat schijnt echter in goede orde verlaten te zijn, want de slotdeelen van den zwaren mitrailleur waren verwijderd, evenals de afstandsmeter, waarvan alleen de leeg huls nog maar te vinden was. Daar er voor ons dus niets meer te doen was, begaven wij ons op den terugweg met het plan ons weer bij onzen sectiecommandant te melden, wat echter niet meer gelukt is, omdat wij, na eenige meters van de kazemat verwijderd te zijn, plotseling drie vijanden ontdekten, die zich langzaam in onze richting bewogen, zonder ons nog opgemerkt te hebben, terwijl er tevens van de andere zijde nog drie Duitschers per motor met zijspan naderden; die strijd was ons echter te ongelijk, daar mijn kameraad met karabijn en ik slechts met een pistool bewapend was, zoodat het ons beter leek om hulp te gaan halen, zoodra we er ongezien tusschen uit konden komen.

Na eenigen tijd onbeweeglijk gelegen te hebben, kon ik mij ongezien terug trekken, waarna ik via het dorp naar onze eigen kazemat terug wilde keeren. In het dorp wachtte mij echter een pijnlijke teleurstelling, want daar vernamen wij, dat het heele dorp reeds overgegeven was.

DE GEVECHTEN OP EN OM HET VLIEGVELD OCKENBURG EN IN
LOOSDUINEN EN OMGEVING, door res. kapitein B. J. H. ROOSMALEN.

VERBETERING

In bovenvermeld artikel in De Militaire Spectator van Augustus 1941, no. 8, staat op blz. 289, regel 11 van onder C.-RGr., wat moet zijn C.-I-R.Gr.

Op de bij dit artikel behorende Schets II is het rood abusievelijk op een verkeerde plaats gedrukt. Een verbeterde afdruk van Schets II is bij het September-nummer gevoegd. Ter voorkoming van misverstand verzoeken wij den bij het Augustus-nummer gevoegden misdruk te vernietigen.

Voorts wordt meegedeeld, dat de schetsen niet zijn van het Hoofdregelingsbureau, doch van den schrijver en op dat bureau overgeteekend.